

บันทึก

**เรื่อง หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
กรณีรัฐวิสาหกิจมีความเห็นแตกต่างจากการตรวจสอบ**

กรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือด่วนที่สุดที่ กค ๐๕๒๖.๖/๔๔๗๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการคุณธรรมภูมิคุ้มครองฯ ความว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือที่ กฟผ. ๘๒๑๐๐-MF๓๓/๐๐๙ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ ถึง กระทรวงการคลัง แจ้งผลการสอบสวนกรณีรถฟาร์มแทรคเตอร์ กฟผ. ๖๕-๐๐๗๒ มีน้ำเข้าเครื่องยนต์ จนเกิดความเสียหายเป็นจำนวนเงิน ๖๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๐ คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุยานพาหนะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และผู้จัดการฝ่ายการผลิตเหมือนเมืองแม่มาทำการแทนผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้พิจารณาข้อความนี้ว่า เหตุที่เกิดขึ้นเป็นความประมาทเลินเล่อและเป็นความผิดครั้งแรกของ นาย ว. พนักงานขับเครื่องจักรกล เห็นควรให้ค่าเสียหายจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าใช้จ่ายของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และความรับผิดทางแพ่งเป็นอันระงับ

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายมีสาเหตุจากการกระทำของนาย ว. โดยตรง ถือเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง นาย ว. จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย และได้แจ้งผลการพิจารณาให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยทราบตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๒๖.๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

ผู้จัดการฝ่ายการผลิตเหมือนเมืองแม่มาทำการแทนผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้มีหนังสือที่ กฟผ. ๘๒๑๐๐-MF๓๓/๑๒๙ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงกรมบัญชีกลาง แจ้งยืนยันความเห็นของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นความประมาทเลินเล่อ และเห็นควรให้ผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือนนาย ว. เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมิต้องให้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย

กรมบัญชีกลางได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีมติให้หารือคณะกรรมการคุณธรรมภูมิคุ้มครองฯ ดังนี้

๑. กรณีผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ วินิจฉัยสั่งการให้รัฐวิสาหกิจดังกล่าว ปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้องตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๘ มีความหมายว่า เมื่อรัฐวิสาหกิจได้รับแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งจากการตรวจคลังแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุม รัฐวิสาหกิจสั่งการให้รัฐวิสาหกิจดังกล่าวปฏิบัติตามความเห็นของกรรมการคลังเท่าที่กฎหมายหรือระเบียบได้วางไว้ให้กระทำได้ มิใช่ให้รัฐวิสาหกิจพิจารณาในวินิจฉัยใหม่ตามที่เห็นสมควร ใช่หรือไม่

๒. การวินิจฉัยซึ่งแตกต่างไปจากความเห็นของกรรมการคลัง จะต้อง วินิจฉัยสั่งการโดยผู้บังคับบัญชา หรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงาน ซึ่งมีอำนาจระดับ เนื่องอุปนายาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ใช่หรือไม่ หากใช่ ในกรณีดังกล่าว ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยหมายถึงผู้ใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะกรรมการพิจารณา ข้อหารือของกรรมบัญชีกลางประจำรอบกับคำชี้แจงของผู้แทนกรรมบัญชีกลางและผู้แทนการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้จัดการฝ่ายการผลิตเหมืองแม่เมะทำการแทน ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้พิจารณาและวินิจฉัยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น โดย ผู้จัดการฝ่ายการผลิตเหมืองแม่เมะได้พิจารณาสั่งการในนามของผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทยว่า การกระทำละเมิดของนาย ว. มีได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่าง ร้ายแรงและเป็นความผิดครั้งแรก นาย ว. จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่การไฟฟ้าฝ่าย ผลิตแห่งประเทศไทยและได้รายงานให้กระทรวงการคลังทราบ แต่กระทรวงการคลัง พิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของ นาย ว. นาย ว. จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และได้ แจ้งความเห็นของกระทรวงการคลังให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และได้ (ผู้จัดการฝ่าย การผลิตเหมืองแม่เมะ) ทราบเพื่อปฏิบัติตามข้อ ๑๕^๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

^๙ข้อ ๑๕ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็น ของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหาย (มีค่าหน้าถัดไป)

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยโดยผู้จัดการฝ่ายการผลิตเหมือนแม่ยังยืนยันกลับมายังกระทรวงการคลังว่า อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นนี้มิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง นาย ว. จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย ประเด็นที่จะต้องพิจารณาคือ เมื่อกระทรวงการคลังมีความเห็นแตกต่างไปจากความเห็นของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และได้แจ้งความเห็นให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยทราบ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร การที่ผู้จัดการฝ่ายการผลิตเหมือนแม่ยังยืนยันกระทำการแทนผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยยืนยันความเห็นเดิมของตนลงนั้น เป็นการถูกต้องหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะกรรมการพิเศษ) พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามข้อ ๑๕^๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แยกได้เป็น ๒ กรณี คือ

๑. ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นกระทรวง ทบวง กรม และราชการส่วนภูมิภาค เมื่อกระทรวงการคลังมีความเห็นเป็นประการใดแล้วผู้แห่งตั้งต้องมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

๒. ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชนูญญาติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หากหน่วยงานนั้นยังมีความเห็นแตกต่างไปจากกระทรวงการคลัง หน่วยงานนั้นจะต้องเสนอให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

เป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชนูญญาติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายตามวรรคหนึ่งสั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แห่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนหรือฟ้องคดีต่อศาลอย่างให้ขาดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้แห่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนทราบ

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑), ข้างต้น

ควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสิ่งการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

สำหรับกรณีของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยนั้น หากผู้จัดการฝ่ายการผลิตเหมือนแม่เมืองซึ่งทำการแทนผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจะยืนยันตามความเห็นเดิมของตนซึ่งแตกต่างจากความเห็นของกระทรวงการคลัง ก็จะต้องส่งความเห็นดังกล่าวให้คณะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยวินิจฉัยสิ่งการต่อไปตามข้อ ๑๔^๙ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ

อนึ่ง การวินิจฉัยสิ่งการที่แตกต่างจากความเห็นของกระทรวงการคลังดังกล่าว หากปรากฏข้อเท็จจริงในภายหลังว่าเป็นการวินิจฉัยสิ่งการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน ผู้ที่วินิจฉัยสิ่งการดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น

(นายอักษราทร จุพารัตน)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๔๒

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ห้างต้น